

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi laivanisännistöyhtiön ja laivanisännän verottamisesta sekä laiksi merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 1 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että laivanisännistöyhtiön osakkaat eli laivanisännät saisivat omista tuloistaan vähentää laivanisännistöyhtiölle kuuluvasta aluksesta tehtävät vuotuiset poistot. Poistot siirtyisivät yhtiöltä laivanisännille vain sellaisessa laivanisännistöyhtiössä, jonka perustajina ovat liiketoimintaa harjoittavat yhteisöt. Vastaavasti vain mainituilla yhteisöillä olisi laivanisäntinä oikeus vähentää osakkuutensa mukainen osuus aluksen hankintamenoista vuotuisin poistoin. Merenkulun veronhuojennuksista annettua lakia ehdotetaan samalla muutet-

tavaksi siten, että lain tilauspoistoa ja alushankintavarausta koskevia säännöksiä ei sovellettaisi sanottuun laivanisännistöyhtiöön.

Lakiehdotuksen tarkoittaman laivanisännistöyhtiön ja sen laivanisäntien verottamisesta säädettäisiin erillinen laki, jota sovellettaisiin niihin yhtiöihin, jotka on perustettu ja joille kuuluva alus on merkitty alusrekisteriin vuonna 1983 tai sen jälkeen. Ehdotettu laki luo edellytykset alusten hankkimiselle varustamojen ja liikeyhteisöjen yhteiseen omistukseen. Tämän vaikutus tuloveron tuottoon olisi vähäinen.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Laivanisännistöyhtiötä koskeva lainsäädäntö

Laivanisännistöyhtiö on perinteinen kauppa-merenkulun yhtiömuoto. Laivanisännistöyhtiö poikkeaa muista yhtiömuodoista siinä, että se soveltuu pelkästään kauppa-merenkulun harjoittamiseen. Laivanisännistöyhtiötä koskeva kaup-

paoikeudellinen lainsäädäntö sisältyy merilain (167/39) 2 luvun 12 ja 24—40 §:iin.

Laivanisännistöyhtiö syntyy, kun kaksi tai useampi henkilö tai yhteisö liittyy yhteen harjoittaakseen merenkulkua ansiotarkoituksessa omalla aluksella. Laivanisännistöyhtiö ei ole juridinen henkilö samalla tavoin kuin esimerkiksi osakeyhtiö. Kukaan osakas vastaa kuitenkin isännistön velvoitteista, mikäli niitä ei voida suorittaa isännistön varoilla, henkilökohtaisesti laivaosuutensa mukaisessa suhteessa.

1.2. Laivanisännistöyhtiön verotus

Tulo- ja varallisuusverolain (TVL) säättämisen yhteydessä myös laivanisännistöyhtiön verotuksellinen käsittely muuttui. TVL:n 4 §:n 2 momentin mukaan laivanisännistöyhtiötä pidetään yhtymänä, jota ei veroteta erikseen, vaan sille vahvistettu verotettava tulo ja varallisuus jaetaan verotettavaksi osakasten (isäntien) tulona ja varallisuutena. TVL:n 15 §:n 2 momentin mukaan laivanisännistöyhtiön tappiota ei kuitenkaan jaeta isännille, vaan se vähennetään yhtiön tulosta viiden seuraavan verovuoden aikana. Seurauksena tästä voi olla, että tappio jää kokonaan vähentämättä tai tulee vähennetyksi vain osittain.

Laivanisännistöyhtiön verotus Ruotsissa muistuttaa jossain määrin Suomessa tapahtuvaa verotusta. Ruotsissakaan ei laivanisännistöyhtiötä veroteta, vaan yhtiön tulo ja lisäksi myös sen tappio jaetaan osakkaille näiden laivaosuuksien mukaisessa suhteessa ja kutakin osakasta verotetaan jaetusta osuudesta erikseen. Myös yhtiön varallisuus ja velat jaetaan osakkaille näiden laivaosuuksien mukaisessa suhteessa.

Olennessa ero Suomessa vallitsevaan tilanteeseen verrattuna on poistojen verotuskäsittelyssä. Suomessa poistot voidaan tehdä vain laivanisännistöyhtiön tuottamista tuloista.

Ruotsissa laivanisännät voivat tehdä poistot yhtiön aluksesta suoraan omassa verotuksessaan. Norjassa ja Tanskassa laivanvarustustoimintaa koskeva verolainsäädäntö on suunnilleen samanlainen kuin Ruotsissa. Norjassa poistot alusten hankintamenosta saadaan tehdä muistakin kuin laivanvarustustoiminnan tuloista lukuun ottamatta niin sanottuja alkupoistoja. Myös Tanskassa ja Norjassa laivanisännät saavat tehdä mainitut poistot omassa verotuksessaan.

1.3. Laivanisännistöyhtiöt Suomessa ja muissa pohjoismaissa

Suomessa on kiinnostus laivanisännistöyhtiötä kohtaan jatkuvasti vähentynyt. Kaikki laivanisännistöyhtiöiden hallussa olevat alukset ovat pieniä aluksia, joiden osuus Suomen kauppalaivaston kokonaisvetoisuudesta on varsin pieni. Maistraattien pitämien alusrekisterien mukaan Suomessa oli 1.4.1980 ainoastaan 11 laivanisännistöyhtiölle kuuluvaa alusta, joiden yhteisvetoisuus 7 211 bruttorekisteritonnia muodosti vain noin 0,3 prosenttia koko

Suomen kauppalaivaston bruttovetoisuudesta. Kymmenen vuotta aikaisemmin laivanisännistöyhtiöille kuuluvia aluksia oli 33 ja niiden yhteisvetoisuus oli noin 20 500 bruttorekisteritonnia, mikä muodosti vain noin 2 prosenttia silloisen kauppalaivaston vetoisuudesta.

Toisin kuin Suomessa, muissa pohjoismaissa laivanisännistöyhtiöt ovat yleisiä. Tanskalaisille isännistövarustamoille on tyypillistä, että niiden osakkaat ovat pääasiassa yksityishenkilöitä. Ruotsissa ja Norjassa on tavallista, että laivanisännistöyhtiöille kuuluu myös suuria aluksia. Kehitys kyseisissä maissa on johtanut siihen, että isännistöyhtiöiden osakkaina ovat usein yksittäiset varustamot, joiden mahdollisuudet koota pääomia suurten ja kalliiden alusten hankkimiseksi ovat näin parantuneet. Laivanisännistöyhtiöiden hallinnassa olevien alusten osuus Ruotsin kauppalaivaston kokonaisvetoisuudesta on kasvanut 1970-luvulla jatkuvasti.

1.4. Laivanisännistöyhtiöiden verotuksen muuttamisen tarpeellisuus

Nykyisten yhtymäverotussäännösten mukaan aluksen hankintameno on vähennettävissä ainoastaan saman aluksen tuottamista tuloista. Jos laivanvarustustoimintaa sitä vastoin harjoitetaan esimerkiksi avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön tai osakeyhtiön muodossa, voidaan aluksen hankintahinta vähentää muiden jo aikaisemmin hankittujen ja täydessä käytössä olevien alusten tuottamista tuloista.

Poistojen vähennyskohteena oleva tulopohja on siten laivanisännistöyhtiön muodossa harjoitetun laivanvarustustoiminnan kohdalla nykyisellään niin kapea, että uusia alushankintoja ei voida perustaa yhtiön tulorahoituksen varaan. Tästä on vuorostaan seurauksena, että juuri varustamatoimintaa varten luotu yhtiömuoto, laivanisännistöyhtiö, ei enää sovellu varustamatoiminnassa käytettäväksi. Edellä kohdassa 1.3. esitetyt tilastolliset tiedot laivanisännistöyhtiön yleisyydestä Suomessa ja muissa pohjoismaissa vahvistavat toisaalta sen, että syynä laivanisännistöyhtiöiden vähentymiseen Suomessa ei ole merilakiin sisältyvien yhtiötä koskevien siviilioikeudellisten säännösten vanhentuneisuus. Yhtiöoikeudelliset säännökset nimittäin ovat kaikissa pohjoismaissa jokseenkin samankaltaiset. Sen sijaan laivanisännistöyhtiöiden verotus Suomessa poikkeaa muissa pohjoismaissa sovellettavista verotussäännöksistä.

Laivanisännistöyhtiöiden verotuksen muuttaminen yhdenmukaiseksi muiden pohjoismaiden kanssa lisäisi varustamoiden yhteistyömahdollisuuksia, jolloin pääomien kokoaminen kalliisiinkin alushankintoihin helpottuisi. Samalla lisääntyisi kiinnostus uusien pääomien sijoittamiseen laivanvarustustoimintaan.

2. Laivanisännistöyhtiöiden verotuksen muuttaminen

2.1. Aluksen hankintahinnan ja luovutushinnan käsitteleminen

Varustamoalalla toimivilla laivanisännillä on yleensä muitakin aluksia sekä muutakin tuloa kuin tuloa vain yhdestä laivanisännistöyhtiöstä. Laivanisännistöyhtiöön sovellettava yhtymäverotus muodostaessaan isännistöaluksesta erillisen tuloyksikön kuitenkin estää isännistöaluksen poistojen vähentämisen muista tuloista.

Korjaus käsillä olevaan epäkohtaan on yksinkertaisimmin aikaansaattavissa erottamalla isännistöaluksen hankintameno laivanisännistöyhtiön kirjanpidosta erilleen ja siirtämällä se suoraan laivanisännille näiden veronalaisista tuloista vähennettäväksi. Laivanisännille siirrettäisiin luonnollisesti kullekin vain laivaosuuden osoittama osa hankintamenosta. Tämän siirron seurauksena voisi laivanisäntä vähentää murto-osaisesti omistamansa isännistöaluksen hankintamenon kaikista tuloistaan samalla tavoin kuin kokonaan omistamiensa alusten hankintamenot.

Verotusnäkökohdat vaativat, että paitsi isännistöaluksen hankintameno myös sen luovutushinta erotetaan laivanisännistöyhtiön kirjanpidosta erilleen ja siirretään suoraan laivanisännin tulona verotettavaksi. Näin ollen erotettaisiin sekä aluksen hankintameno että sen luovutushinta yhtymäverotuksen käsittelemään tuloyksikön piiristä erilleen ja käsiteltäisiin kunkin laivanisännän omassa verotuksessa tämän hankintamenona ja luovutushintana. Muulta osin säilyisi laivanisännistöyhtiön nykyinen yhtymäverotus ennallaan. Laivanisäntä verotettaisiin siten laivanisännistöyhtiön varsinaisesta juoksevista toiminnasta edelleenkin yhtymäverotussäännösten mukaisesti.

Hallitus ehdottaa, että edellä kuvattua laivanisännistöyhtiön ja laivanisäntien verottamistapaa sovellettaisiin vain sellaiseen laivanisännistöyhtiöön, jonka ovat perustaneet liiketoi-

mintaa harjoittavat yhteisöt. Suurempien alusten omistaminen keskittyy nykyisellään pääasiassa sanottuihin yhteisöihin eli varustamoyhteisöihin ja muihin aluksia omistaviin lähinnä vienti- ja tuontikauppaa harjoittaviin osakeyhtiöihin. Ehdotettu verottamistapa rajoittuisi käytännössä lähinnä sellaisiin laivanisäntiin, jotka nykyiselläänkin omistavat aluksia ja voivat tehdä alusten hankintamenosta omassa verotuksessaan poistoja. Kun ehdotettua verottamistapaa ei sovellettaisi lainkaan yksityishenkilöiden, yhtymien tai muiden progressiivisen verasteikon mukaan verotettavien verovelvollisten perustamiin laivanisännistöyhtiöihin eikä yhtiöihin, joissa nämä perustajaosakkaana ovat mukana, ei ehdotettu verotustapaa mahdollista sellaista poistoilla keinottelua, jota muissa pohjoismaissa on todettu tapahtuneen juuri viimeksi mainittujen verovelvollisten kohdalla. Toisaalta ehdotetun verotustavan soveltaminen vain osaan laivanisännistöyhtiöistä jättää edelleenkin mahdolliseksi perustaa laivanisännistöyhtiön, jota verotetaan kuten nykyisinkin toimivia isännistöyhtiöitä pelkästään yhtymäverotussäännösten mukaan. Nykyinen yhtymäverotus on fyysillisten henkilöiden kohdalla tietyssä suhteessa edullisempi kuin ehdotettu verotustapa.

2.2. Laivanisännän oikeus vähentää isännistöaluksen hankintameno vuotuisin poistoin

Suurimmat muutokset tapahtuisivat laivanisännän verotuksessa. Laivanisäntä saisi vähentää laivaosuutensa mukaisen osuuden isännistöaluksen hankintamenosta elinkeinotulon verotamisesta annetun lain 30 §:n mukaisin vuotuisin poistoin. Isännistöaluksen luovutushinnasta olisi vastaava osuus hänen tuloaan, ja se luettaisiin hänelle veronalaiseksi tuloksi samalla tavoin kuin laivanisännistöyhtiölle nykyisellään. Mikäli laivanisäntä hankkisi laivaosuuden ostamalla sellaisen jo toimivan laivanisännistöyhtiön osakkaalta, saisi hän vähentää myös ostamansa laivaosuuden alusta koskevan ostohinnan vuotuisin poistoin. Jos taas laivanisäntä luopuisi osakkuudestaan myymällä laivaosuutensa, luettaisiin myyntihinta hänen veronalaiseksi tulokseen.

Oikeus poistojen tekemiseen isännistöyhtiön aluksesta olisi vain liiketoimintaa tulo- ja varallisuusverolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettun yhteisön muodossa harjoittavilla laivan-

isännillä. Muut laivanisännät saisivat vähentää laivaosuuden alusta koskevan ostohinnan vasta sinä vuonna, kun he myyvät laivaosuutensa tai koko alus myydään.

2.3. Erillislain säätäminen laivanisännistöyhtiön verottamisesta sekä merenkulun veronhuojennuksista annetun lain muuttaminen

Laivanisännistöyhtiön verotuksen muuttaminen kerrotuin tavoin vaatisi yksityiskohtaisten säännösten lisäämistä voimassa oleviin verolakeihin. Säännösten moninaisuudesta johtuen hallitus katsoo aiheelliseksi ehdottaa, että asiasta säädettäisiin erillinen laki. Tämä laki sisältäisi isännistöaluksen hankintamenon ja luovutushinnan erityiskäsittelyä koskevat säännökset. Muulta osin sovellettaisiin samoja yhtymäverotussäännöksiä kuin tähänkin asti. Ehdotetussa laissa tarkoitettua laivanisännistöyhtiötä ei voitaisi veroseuraamuksitta muuttaa toiseksi yritysmuodoksi.

Merenkulun veronhuojennuksista annetun lain mukaisesti myönnetään laivanisännistöyhtiölle kuten muillekin laivanvarustustoimintaa harjoittaville verovelvollisille periaatteessa kaik-

ki sanotun lain mukaiset huojennukset. Kun laivanisännistöyhtiölle voi kuulua vain yksi alus, ei yhtiöön kuitenkaan voitaisi soveltaa lain alushankintavarausta koskevia säännöksiä eikä liioin tilauspoistoa koskevia säännöksiä, koska isännistöyhtiön alus tilauspoiston tekovuosina on telakalla rakenteilla eikä yhtiö sanottuina vuosina tuota vielä mitään tuloa. Tämän vuoksi ehdotetaan, että laivanisännistöyhtiölle myönnettäisiin muut sanotun lain mukaiset huojennukset paitsi tilauspoisto ja alushankintavaraus eli jäämaksuluokkavähennys ja luokitustavara, jotka yhtiö siten voisi tehdä laivanvarustustoiminnan tuloistaan. Laivanisännät sitä vastoin eivät nykyiselläänkään voi itse saada merenkulun veronhuojennuksista annetun lain mukaisia huojennuksia isännistöaluksesta, koska sitä verotuksessa käsitellään yhtiön aluksena. Tätä asiantilaa ei ole syytä ainakaan tässä yhteydessä muuttaa.

3. Uudistamisen organisatoriset vaikutukset

Laivanisännistöyhtiöiden verotuksen muutos lisäisi jossakin määrin verotoimistojen ja lääninverovirastojen työtä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 §. Pykälä rajaa lakiehdotuksen sovellutusalan vain sellaisiin laivanisännistöyhtiöihin, jotka ovat perustaneet liiketoimintaa harjoittavat yhteisöt. Yksityishenkilöiden tai yhtymien perustamiin laivanisännistöyhtiöihin sovellettaisiin edelleenkin yhtymäverotusta koskevia nykyisiä säännöksiä sellaisinaan. Siltä osin kuin lakiehdotus erityislakina ei sisällä poikkeavia säännöksiä sovellettaisiin myös lakiehdotuksen tarkoitamiin laivanisännistöyhtiöihin nykyisiä yhtymäverotussäännöksiä. Lakiehdotuksen soveltamispiirin kuuluvalla laivanisännistöyhtiöllä voisi olla käytössään vain yksi kaupparenkulkuun käytettävä Suomessa alusrekisteriin merkitty alus.

2 §. Nykyisestä yhtymäverotuksesta poiketen lakiehdotuksen tarkoittaman laivanisännistöyhtiön tulosta ei saisi vähentää yhtiölle kuuluvan aluksen hankintamenoja eikä perusparanusten tuloa. Aluksen luovutushinta ja muu sen luovutuksesta saatu vastike verotettaisiin lai-

vanisäntien tulona sen mukaan kuin lakiehdotuksen jäljempänä seuravissa pykälissä säädetään.

3 § 1 mom. Pykälän mukaan vain liiketoimintaa yhteisön muodossa harjoittava laivanisäntä eli osakeyhtiö, osuuskunta tai muu tuloja varallisuusverolain 4 §:n 1 momentissa mainittu yhteisö olisi oikeutettu vähentämään laivaosuuden mukaisen osan aluksen hankintamenoista omista tuloistaan siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:ssä on säädetty. Samoin saisi laivanisäntä vähentää jo perustetusta laivanisännistöyhtiöstä hankkimansa laivaosuuden alusta koskevan ostohinnan. Vähentäminen vuotuisin poistoin edellyttää, että laivaosuus kuuluu laivanisännän harjoittaman liiketoiminnan käyttöomaisuuteen. Vähentämisessä noudatettaisiin muutoinkin edellä mainitun lain säännöksiä kuten 32 ja 54 §:ää, joten poistot olisi tehtävä myös laivanisännän kirjanpidossa.

3 § 2 mom. Laivanisäntä, johon 1 momen-

tin säännöksiä ei voida soveltaa, ei voisi aluksen hankintamenoa vähentää ennen kuin myyntivuonna. Siten esimerkiksi yksityishenkilö tai kiinteistöjen tahi arvopaperien omistamista varten perustettu holding- tai muu yhteisö, jonka oma toiminta ei ole liiketoimintaa, vaan osakkeiden tai osuuksien pelkkää omistamista, ei voisi vähentää hankintamenoa vuotuisin poistoin, vaan myyntivuoden tuloistaan.

4 §. Pykälän mukaan aluksen myyntihinta luetaan laivanisäntien eikä laivanisännistöyhtiön veronalaiseksi tuloksi. Milloin lakiehdotuksen tarkoittaman laivanisännistöyhtiön laivaosuus on siirtynyt muulle kuin liiketoimintaa harjoittavalle yhteisölle ja tällainen laivanisäntä luovuttaa laivaosuutensa, ei laivaosuuden luovutukseen pykälän mukaan tällöinkään sovellettaisi yhtymäosuuden luovutusta koskevia satunnaisen myyntivoiton verotusta koskevia säännöksiä, vaan aluksen tai alusosuuden luovutushinta omistustajan vaikuttamatta asiaan olisi veronalaista tuloa.

5 §. Laivanisännistöyhtiön verotettavaa varallisuutta vahvistettaessa aluksen arvoksi katsotaan sen tuloverotuksessa poistamaton hankintameno. Tämä varallisuusveron vahvistamis-

tapa ei sovellu, kun lakiehdotuksen mukaan poistoja aluksen hankintamenosta ei tekisi yhtiö, vaan laivanisännät. Tämän vuoksi laivaosuuden mukainen osa aluksen poistamattomasta hankintamenosta luettaisiin suoraan laivanisännän veronalaisiksi varoiksi.

Lakiehdotuksen tarkoittaman laivanisännistöyhtiön kohdalla pykälän mukaisellakaan varallisuusverotuksella ei normaalitapauksessa ole merkitystä, koska kotimaiset liiketoimintaa harjoittavat yhteisöt, jotka voivat poistoja yhtiön aluksesta tehdä, eli osakeyhtiöt ja osuuskunnat, ovat varallisuusverosta vapaita. Pykälä tuleekin sovellettavaksi vain poikkeustilanteissa, joissa laivanisäntänä jonkin verovuoden päättyessä on esimerkiksi yksityinen henkilö, yhtymä tai ulkomainen yhteisö.

6 §. Lakia sovellettaisiin niihin lakiehdotuksen tarkoittamiin laivanisännistöyhtiöihin, jotka on perustettu ja joille kuuluva alus on merkitty laivanisäntien nimiin alusrekisteriin vuonna 1983 tai sen jälkeen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

laivanisännistöyhtiön ja laivanisännän verottamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Liiketoimintaa harjoittavien yhteisöjen perustaman laivanisännistöyhtiön, jonka käyttöomaisuuteen kuulu yksi kauppamerenkulkuun käytettävä Suomessa alusrekisteriin merkitty alus, sekä tällaisen yhtiön laivanisäntien verottamisessa noudatetaan tämän lain säännöksiä.

2 §

Liiketoimintaa harjoittavien yhteisöjen perustaman laivanisännistöyhtiön verotettavaa tuloa määrättäessä aluksen hankintamenoa ja perusparannusmenoja ei vähennetä laivanisännistöyhtiön tulosta, eikä aluksen luovutushintaa ja muuta aluksesta saatua vastiketta lueta laivanisännistöyhtiön tuloksi. Sanotut menot ja tulot

käsitellään laivanisäntien verotuksessa heidän laivaosuuksiensa mukaisessa suhteessa.

3 §

Laivanisännän laivaosuuden mukainen osuus tässä laissa tarkoitetun laivanisännistöyhtiön hankkiman aluksen hankintamenosta ja perusparannusmenosta kuten myös laivanisännän sanotusta yhtiöstä hankkiman laivaosuuden alusta koskevan hankintamenon osa vähennetään liiketoimintaa yhteisön muodossa harjoittavan laivanisännän tuloista elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:ssä säädetyllä tavalla ja muutoinkin soveltuvin osin noudattaen mitä sanotussa laissa on säädetty, mikäli laivaosuus on laivanisännän harjoittaman liiketoiminnan käyttöömaisuutta.

Laivanisäntä, joka ei saa vähentää 1 momentin mukaisesti siinä mainittuja menoja, saa vähentää menot sinä verovuonna, jona alus tai laivaosuus on luovutettu.

4 §

Laivaosuuden mukainen osa aluksen luovutushinnasta ja muusta vastikkeesta, joka on saatu aluksesta, sekä laivaosuudesta saatu luovutushinta, on aluksen tai laivaosuuden omistuksesta riippumatta koko määrältään laivaisännän veronalaista tuloa.

5 §

Tässä laissa tarkoitetun laivanisännistöyhtiön

verotettavaa varallisuutta määrättäessä alusta ei katsota laivanisännistöyhtiön veronalaisiksi varoiksi. Laivanisännän veronalaisiksi varoiksi luetaan laivaosuuden mukainen aluksen tuloverotuksessa poistamaton hankintamenon osa.

6 §

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 198 .

Lakia sovelletaan niihin liiketoimintaa harjoittavien yhteisöjen perustamiin laivanisännistöyhtiöihin, jotka on perustettu ja joille kuuluva alus on merkitty alusrekisteriin laivanisännien nimiin vuonna 1983 tai sen jälkeen.

2.

Laki

merenkulun veronhuojennuksista annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään merenkulun veronhuojennuksista 18 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (433/81) 1 §:ään uusi näin kuuluva 2 momentti:

1 §

Tämän lain tilauspoistoa ja alushankintava-
rausta koskevia säännöksiä ei sovelleta laivan-
isännistöyhtiön ja laivanisännän verottamisesta
annetussa laissa (/) tarkoitettuun laivan-
isännistöyhtiöön eikä tämän lain säännöksiä täl-

laiselle yhtiölle kuuluvan aluksen osalta lai-
vanisännän verotukseen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 ja sitä sovelletaan ensimmäisen
kerran vuodelta 1983 toimitettavassa verotuk-
sessa.

Helsingissä 7 päivänä tammikuuta 1983

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Jermu Laine